

ODD MINDEN SAARNA 26.12.2015 JELLIVAARAN ILTASEUROISTA

Saarna on litteroitu alkuperäisestä tulkkauksesta ääninauhan pohjalta.

Koska saarna on litteroitu suoraan tulkkauksesta, siinä saattaa olla joitakin pieniä sana- tai kielioppivirheitä tulkkaustilanteen nopeudesta johtuen. Näitä en ole korjannut vaan kirjannut suoraan ääninauhan mukaan.

Joitakin kohtia on, joissa en ole varma mitä sanaa tulkki käyttää. Niissä olen lisännyt oman kommenttini tekstin keskelle sulkeisiin (*kursiivilla*).

Muutamaan kertaan olen kirjoittanut ajan saarnanauhoituksen alusta. Tämä helpotti itseäni kun tein tarkastuskuuntelun. Jätin ne paikalleen siltä varalta, että joku muukin haluaa tehdä tarkistuskuuntelun.

En tiedä ensimmäistä sanaakaan mitä pitäisi sanoa. Ääni sanoo: "saarnaa". Profeetan täytyi vastata, tai kysyä: "Mitä minun tulee saarnata?" Hengen ääni sanoo: "Kaikki liha on niin kuin ruoho. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu." Kyllä profeetta sai saarnan aiheita kun henki saa puheen johdattaa, näyttää syntisyttämme, heikkouttamme ja turmelustamme, ja kuinka paha ihminen on. Mutta kuin ihminen tulee johdatetuksi kaiken Jumalan hyvyteen ja armoon, että Jumala on hyvä, kaikki ne jotka tuntevat turmeluksen, he ovat saaneet kokea kuinka hyvä Jumala on. Rukoilkaa sen tähden rakkaat ystävät tänä hetkenä, että Jumalan henki johdattaisi myös minun yksinkertaisen puheeni siihen minkä hän haluaa että tulee sanottua mitä Jumala taivaassa, kaikkivaltias, haluaa sanoa lapsilaumalleen.

Hän on väkevä, hän on kaikkivaltias, hän johdattaa ihmissydämet niin kuin vetten purot. Se ei ole ihmisen tai saarnaajan kädessä. Ja rukoilkaa myös sellainen rukous, että tämä pieni Jeesus-lapsi jonka syntymäjuhlaa me nyt vietämme, että me saisimme nähdä hänen kirkkaat silmänsä, hänen viattoman katseensa, hänen viattomat kätensä, että saisimme tuntea hänet ja kantaa sydämessämme ja sylissämme. Mutta Maria ei anna Jeesus-lasta kenelle tahansa. Ei anna hänelle jonka kädet vapisevat, epäilee niin lujasti että hän pudottaa Jeesus-lapsen, epäilee niin paljon opin totuutta, että tämä lapsi joutuu vahinkoon. Maria ei anna lastaan myös hänelle jonka kädet ovat kylmät kuin jää, silloinhan lapsi hypähtäisi jos lapsi joutuisi sellaiseen käsiin jonka kädet ovat jääkylmät. Mutta Maria antaa mielellään lapsen hänelle jolla on nöyrä ja särjetty sydän.

Minullakin on terveisiä levitettävänä, tahdon ne mielellään esittää koska ne ovat minulle kalliita ja monelle muullekin. Tiedän, että täällä rukoushuoneessa on tungokseen asti monet kokoontuneet, täällä Jellivaaran kolmannessa rukoushuoneessa. Me tiedämme mitä täällä nyt on, mutta mitä tulevaisuudessa tapahtuu, emme tiedä mitkä tuulet vielä tulee näillä seuduilla puhaltaa. Mutta täällä Joulukokouksissa ovat vanhat saarnaajatkin olleet meidän kanssamme niin monta kertaa, mutta eivät heikon terveytensä tähden voi tänne enää matkustaa, mutta puhelimen kautta ovat Hans Stormo, Arvid Horn ja Pekka Liuksiala pyytäneet esittää heidän lämpimät terveisensä. Me tiedämme, että he ovat meidän kanssamme, he ovat hengessä mukana näissä kokouksissa, ajatukset ovat täällä yhdessä meidän kanssamme. Mutta me ymmärrämme että terveys panee rajat, ja ehkä työpäivätkin on loppumassa pitkän ja vaivalloisen työpäivän jälkeen. Uskollisia he ovat olleet, sillä lahjalla jonka Jumala heille on antanut ja he ovat täälläkin niin uskollisesti palvelleet. Seuratkaamme nyt heidän saarnaansa, ei ottaa sen minään sellaisena asiana että me iän tähden heitä korottaisimme, vaan me seuraamme heidän uskonoppia, ne ovat tehneet ennen meitä työtä, ovat olleet mukana myös kovimpinakin aikoina. Että olemme yhdessä heidän kanssansa rukouksessa.

Ja täällä on myös monet nuoret ystävät, suurin osa on nuoria ihmisiä, ja muualla toisissa rukoushuoneissa on paljon väkeä koossa, ja se on niin kuin päivällä tuli sanottua – Martin mainitsi sen - että näin suuressa laumassa se on selvä, että monenlaiset korvat kuuntelevat, myös sellaisetkin korvat jotka eivät kuule, myös niitä silmiä jotka eivät vielä näe, ja sellaiset sydämet jotka eivät ymmärrä. Laestadius katsoi hänen laumaansa, jotka kuuntelivat saarnatuolin ympärillä Karesuvannossa ja Pajalassa, niin hänkin saattoi nähdä, että kuulijat istuivat ja nukkuivat. Ja muutamat nukkuivat suljetuin silmin, ja toiset nukkuivat avosilmin, ja sitä mukaa kuin saarna kulki, niin muutamissa kuulihoissa muuttui kasvojen väri. Välillä olivat aivan mustat kasvoilta, välillä olivat punaisia niin kuin paltut sanoi Laestadius, ja välillä olivat aivan kuolemankalpeita, katsoen hengellisesti. Siksi se on niin, meidän joiden täytyy kansan keskuudessa puhua, on harras rukous ”Hyvä Jumala, johdata puheeni”. Kyllä se oli turvallista jollakin tavoin, paljon tietysti inhimillistä, silloin kun vanhat opettajat ja saarnaajat olivat kanssamme seuroissa, ja me kaipaamme ja halajamme heidät jälleen nähdä. Jumala oli antanut suuret ja voimalliset lahjat, jotka tulivat käyttöön kristillisyyden työssä ja yhteyden pidossa. Mutta kaikki saarnaajamme ei ole haudassa. Meillä on monet, monet uskolliset työntekijät, sellaisia Siionin muurin vartijoita jotka vieläkin puhaltavat pasuunaa. Ja te nuoret ystävät, te olette tähän päivään asti, olette saaneet kuulla saarnaajia kolmesta eri maasta, ja sen te saatte tuntea kuinka saarnataan yhdessä ja samassa hengessä ja rakkaudessa. Ja se on lapsilaumalle turvallista. Ja nyt kun me vietämme tätä Joulua, ja Amerikan veli Steve, kuulimme hänen kallista saarnausta ja raamatun selitystä, hän mainitsi siinä muun muassa itämaan tietäjistä, ne jotka tulivat kaukaa. Ajattelin, että he olivat etsiviä ihmisiä, heränneitä sieluja. Ehkä ne eivät enää tule ainoastaan idästä vaan kaikilta suunnilta, jotka etsivät elämälleen tarkoitusta jossa ei maailman hovit enää riitä. Sellaiset matkamiehet jotka vaeltavat täällä maan päällä ja kerran menevät iankaikkisuuteen kuoleman jälkeen. Kaksi tietä ulos tästä elämästä: iankaikkinen elämä tai iankaikkinen kuolema. He ovat alkaneet kaipaamaan jotain suurempaa, mutta heidän täytyy seurata tähteä, vieläkin on taivaalla tähti. Kuulkaa tekin monet ihmissielut ja ihmislapset, jotka olette tulleet tänne Jellivaaran Joulukokouksiin tai kuuntelette muualla, muistakaa, että vieläkin on sellainen tähti. Kun tarkoin katselet taivaalle, niin saat tulla näkemään, että siellä on liikkuva tähti. Se ei johdata turmelukseen. Se on Kristuksen ja apostolien oppi, se johtaa Betlehemiin, ja viimein iankaikkiseen Betlehemiin. Siksi tulee katsoa tähtiä.

11:54

Monet tähdet lankeavat maan päälle. Niitä meidän ei pidä seurata, ne joilla on hännällään suuret kansanpaljoudet, mutta muista, että Pohjantähti, se seisoo aina paikallansa, ja sen jälkeen asetetaan kompassi. Kuulkaa te uskolliset työntekijät: vielä löytyy yksi paikka joka vieläkin on paikallaan. Siellä on mahdollisuus asettaa mihin tie menee. Mutta se liikkuva tähti, se Betlehemin ihana tähti, se johtaa siihen paikkaan missä Jeesus on. Muutamat ovat sanoneet: ”ei Raamatussa ole tallista mitään kirjoitettu, vaan on kirjoitettu seimestä”. Mutta jos lukee evankeliumin täydellisesti, myös mitä profeetat sanovat, niin tulee näkemään että on huone, ja varmasti siellä on eläimet. ja siellä on myös tämä seimi. Kuule nuori ystävä, uskon että tämä seimi, jos käyt kotiseurakuntasi Jumalanpalveluksissa kokoon tulemisessa ja tunnet että se on sinulle, nuori ystäväni, kaikista tärkein paikka siellä omassa kotiseurakunnassa. Ja sunnuntaisin hakeudut siihen yhteiseen seimeen ja se on varma, niin kuin oli näillä itämaan tietäjillä, se etsivä ja herännyt ihmissielu, sekin on evankeliumiin kirjoitettu, että he löysivät Marian, Joosefin ja Jeesus-lapsen. Sanoo että se oli siinä järjestyksessä. Siis sinä etsivä ihminen, sinun täytyy ensiksi löytää Kristuksen kirkko ja seurakunta, ja sit tulee ne oikeat kirkkopalvelijat, ne uskolliset työntekijät, julistavat evankeliumia vastasyntyneestä Jeesus-lapsesta ja silloin sinä löydät Kristuksen, kun olet seurannut sitä tähteä ja löytänyt sen seurakunnan tänäkin päivänä joka vieläkin on tämän maan päällä. Se on sellainen seurakunta jota helvetin portit eivät voi voittaa, mutta sinun täytyy löytää se ensin. Ja että on oikea seurakuntaoppi ja käsitys. Tämä Jeesus-lapsi, se on Maria jolla oli Jeesus-lapsi, ja Josef julistaa siitä. Siksi sinun täytyy ensiksi löytää seurakunta löytääksesi Kristuksen joka tulee sinun vapahtajaksi ja sovittajaksi. Ja tämän seurakunnan ulkopuolella, Marian ulkopuolella, siellä ei ole yhtään totuutta. Siellä on vain rotat ja hiiret, eikä yhtään

autuutta. Siksi tällä tavoin täytyy saarnata. Siksi paimenetkin suuresti iloitsivat kun ne kuulivat tämän enkelien sanoman, että heidän täytyy mennä Betlehemiin.

Ja täällä on myös monet paimenet. Ne hoitavat sekä lampaat että karitsat. Siksi he tahtovat kiiruhtaa Betlehemiin, että ylipaimenelta Herralta Jeesukselta saada parhaimman ravinnon. Saa koettaa itsensä sanan ääressä, koettaa myös työasioita Ruotsin lapin maalla. Siksi täällä on niin monet paimenet.

Mutta ilolla ja nopeasti he sinne kiiruhtivat, koska he uskoivat tämän uskon enkelin saarnan. Ja autuaat ovat kaikki ne jotka uskovat ja täydellä vakuutuksella turvassa Jumalaan, että sieltä minä saan ne oikeat neuvot, ne neuvot joita minä tarvitsen kristillisyyden työssäni. Mutta kuule myös jouluevankeliumista, siellä on myös monet Betlehemin lapset, ja se on myös kehotuksena itselleni ja tälle suurelle nuorten laumalle täällä: kuuluu te Betlehemin lapset, kiiruhtakaa Betlehemiin. Se murhan henki joka silloin Herodeksella oli, se elää vielä meidänkin aikana joka tahtoo ottaa pois sinun uskonelämäsi. Ei meidän tarvitse peläillä (*pelätä?*) Turkin keisaria. Mutta se vieras ääni jota usein sisimmässämme tunnemme, ja se petollinen maailma jossa me elämme, se huoramainen sukukunta jossa meidän täytyy vaeltaa, sen tähden rakkaat nuoret ystävät tehkää niin, että kiiruhtakaa Betlehemiin.

18:33

Raakken (*Rakelin*) kautta on kylliksi itkua ja parkua. Hän joka ei anna itsensä tulla lohdutetuksi koska on ajatellut, että on menettänyt lapsensa. Mutta profeetta sanoo, ja on kirjoissakin kirjoitettu, niin Herra sanoo, sano Rakelille, hän joka itki lapsiansa. Sellaiset lapset ryövätään melkein vanhimman sylistä ulos tähän synnilliseen maailmaan monen työvälteen kautta, ja monen petoksen kautta. Sillä kun lapsi kasvaa niin suureksi että voi kahdella jalalla kulkea ja astua kodin kynnyksen yli, niin hän yrittää jo silloin alkaa tätä uskon elämää tappamaan. Tämä murhan henki liikkuu meidän aikanamme, ei ilmassa, ei maan alla, vaan ihmisten sydämissä, ja kouluissa, ja viranomaisissa, siellä tämä murhan henki liikkuu. Me kuulumme Raamatussa on Herodeksesta kirjoitettu. Hän henkilönä on jo kauan sitten kuollut, mutta sen Herodeksen henki elää edelleenkin. Siksi meidän täytyy puhua meidän nuorille ystäville. Siellä internetissä, siellä on tämän Herodeksen murhahenki näyttämällä kaikenlaisia huoramaisia kuvia. Siellä näytetään kaikenlaiset filmit, siellä on monet sosiaaliset mediat jossa ei oikein tiedä kuka puhuu. Ehkä sinä olet yhdessä päässä sitä kanavaa. Kuule sinä nuori tyttö, tahdot olla aivan niin kuin tallissa. Siinä näytössä sinä puuet sen hevosien, mutta oletko nähnyt rakas nuori lapsi, että siinä on aivan niin kuin talli ja kaunis kuva, niin siinä on kanavia sivussa. Siinä voi digitaalisesti puhua jonkun toisen kanssa. Sinä joka puhut olet nuori tyttö, ajattelet että se on niin viatonta, ja sitten tulee joku samanikäinen jonka nimi on Maria 10 vuotta, ja sitten on Kalle joka on 12 vuotias, ja te keskustellette hevosista. Mutta kuule rakas nuori lapsi, sinä Betlehemin lapsi, sinä Rakelin rakastettu tytär ja poika: Maria ja tämä Kalle, jonka kanssa luulet keskustelevasi, se voi olla 60 -vuotias ukko samassa henkilössä joka tahtoo sinut ryöstää ja sinun viattomuutesi. Muutamia sellaisia on saatu kiinni. Meidän täytyy varoittaa näistä asioista, ei ainoastaan lapsia mutta lasten vanhempia. Sen mikä on kaikkein viatonta, siellä on murhan henki. Sen tähden kuuluu rakkaat Betlehemin lapset, ja te Rakelin pojat, hän murehtii vaikka hän kuoli ennen poikiensa. Niin Raamattuun on kirjoitettu, se oli Josef ja Benjamin, jotka oli Rakelista. He elivät pitempään kuin äitinsä. Kuitenkin on kirjoitettu, että Rakel itki katkerasti lapsistansa, koska hän näki mitä tapahtui. Meillä on vieläkin sellaisia isiä ja äitejä, joiden sydämistä tämä itku tulee. Mutta Herra sanoo profeetan kautta: ”Sinun itkusi tulee loppumaan ja sinun silmiesi kyneleet tulevat lakkaamaan, koska minä Herra tahdon heidät jälleen koota kaikista paikoista jonne he ovat eksyneet.” Rakkaat vanhemmat joilla on lapsia ulkona maailmassa, meidän tulee vieläkin uskoa Israelin Jumalaan vaikka lapsi olisi eksynyt kauaksi ulos maailmaan. Mutta taivaan Jumala, se taivaallinen vanhin, hän on kuullut sinun monet rukouksesi ja nähnyt yövuoteellasi sinun monet kyneleesi. Ja monet uskolliset vanhemmat kun heidät on laskettu hautaan, heidän kuoleman jälkeen, niin monet kauniit ruusut ovat kasvaneet heidän hautansa ympärillä. Sellaisia lapsia, jotka ovat katuneet heidän katoamistaan vanhimmistaan, mutta sen verisen evankeliumin kautta rohkaisseet itsensä uskomaan että kaikki synnit on

anteeksi annettu. Myös sekin jotka on polkenut vanhimman rintaa, he ovat rohkeneet uskomaan sen kun sellainen saarna on myös hellekin saarnattu. Silloin he ovat tunteneet syntisyytensä.

25:07

Teksti: Joh. 10, 1-

Olemme kuulleet tässä tutun raamatunpaikan luettavan. Saarnaajamme ja opettajamme ovat usein käyttäneet tätä tekstiä heidän puheensa ja saarnansa johdannoksi. Ja vaikka se on niin, Frans Parakka hän sanoi tästä paikasta, hän oli tämän heräyksen alussa voimallinen saarnaaja, hän oli sen ajan Johannes joka saarnasi rakkaudesta joka saattoi myös repiä kristittyjen sydämet irti tästä katoavasta maailmasta. Ei hän henkilönä, vaan sen julistuksen kautta joka hänen suustaan tuli. Hän sanoi tästä Johanneksen 10. luvusta, että se on Pyhän Raamatun syvimpiä paikkoja. Olemme lukeneet tämän paikan. Sen aika nopeasti sen luvun lukee läpi. Niin käy minulla kun en sitä peräänajatuksella lue. Tässä ovat monet syvyydet. Me emme kykene ottamaan esille kaikkia syvyyksiä, mutta puhumme kaikessa yksinkertaisuudessa minkä Jumala antaa. Ja uskon myös niin, ja minulla on myös se turva: monet uskolliset ja korkeilla lahjoilla oleva saarnaajat minua ympäröiden. Jos ei se mene niin kuin tulisi mennä, inhimillisen heikkouden tähden, ei se tule ihmislapsen ja kristittyjen vahingoksi. Ne tulevat oikaisemaan asian että se tulee oikein. Se on sellainen turva, että olla sellaisten veljien keskuudessa, jotka kukin tekee työtä sillä lahjalla jonka Jumala on antanut. Mutta sillä erotuksella, mutta he tekevät työtä yhdessä hengessä ja yhdessä rakkaudessa. Sen kautta seisovat totuuden päällä, tekevät rakkauden hyväksi työtä. Silloin lampaita kootaan Herran Jeesuksen ympärille. Siinä täytyy olla puhdas perustus, mutta täytyy olla myös sellaiset työvälaineet, joka kokoaa lapsilaumaa Herran Jeesuksen ympärille. Jumalan poika aloittaa puheensa niin: "Totisesti, totisesti sanon minä teille". Jumalallisella valalla hän nyt esittää "Joka ei ovesta mene sisälle lammashuoneeseen vaan astuu siihen muualta, se on varas ja ryöväri" (Joh. 10. 1.). Jo ensimmäisessä jakeessa Jeesus puhuu monesta asiasta, jota pitäisi tutkia ja siihen vastata. Mutta tässä on myös kysymyksessä, että selitys on oikea. Ei Jumalan sanaa voi lonkalta selittää. Silloin käy kyllä niin, että saarnaa kuolemaa eläville ja elämää saarnataan kuolleille. Ei, vaan täytyy olla oikea Raamatun ymmärrys, joka myös vahvistetaan kristittyjen kokemuksilla ja koettelemuksilla.

30:14

No kuka parhaiten pystyy raamatun selittämään? Myös selittää se sille tyhimmälle ovimiehelle? Eläkö Filippuksen henki edelleen? Minä uskon, että Pyhä Henki, Hän joka on antanut näiden sanojen tulla annetuksi, että Johannes on ne kirjoittanut. Se henki voi parhaiten selittää. Siksi me rukoilemme sitä, että Jumalan henki johdattaisi meitä ja valaisisi meitä. Antaisi meille viisautta kun on ymmärryksen puutetta, kun on viisauden puutetta. Niin me rukoilemme kaikkein korkeimmalta, että Jumala Pyhän Hengen kautta kertoisi kaiken sen minkä Jeesus on opettanut. Ja tämä Pyhä Henki, hän on edelleenkin lohduttajana myös saarnaajallekin. Tässä puhutaan lammashuoneesta ja ovesta. Ja me ajattelemme tästä lammashuoneesta, että se on esikoisten seurakunta, ja ovi on Herra Jeesus Kristus, nimittäin se verinen ovi joka on hänen sovinnossaan. Ja tämä ovi, ei se seiso vapaana metsässä. Kuinka paljon kaksi saarnaajaa matkustaisivatkaan, mutta ilman Pyhää Henkeä, eikä ole seurakuntaa lähettäjänä, jos he väittävät että se on näiden kahden puun välillä, niin siinä on ovi, miten tahansa sen oven läpi kulkee joka seisoo metsässä kahden puun välissä, ja miten vain menee, niin pysyy tämän lammashuoneen ulkopuolella. Ja jotakin mainitsin tästä seurakunnasta ja tässä lammashuoneessa on ovi. Nimittäin se oikea lammashuone jonka Herra Jeesus itse on rakentanut, jossa hän itsensä asetti oveksi. Ja sen hän sanoo tässä jatkossa, no miten sen oven kautta pääsee sisälle, sen minkä Steve (*Amerikan saarnaaja?*) on jo sanonut ja josta jotain mainitsin, että täytyy löytää oikea lammashuone. Ja me kuulumme lopussa mitä Gunnar-veli luki. Siinä on kirjoitus myös lampaista. Ja lampaat; niillä kuvataan ihmisiä. Ja Vapahtaja sanoo, että hänellä on myös

muuta lampaita jotka eivät ole tästä lammashuoneesta. Ne pitää minun myös tänne saattaman, siis sisälle samaan lammashuoneeseen. Ne pakanat jotka myöhemmin tuli sisään johdattaa tähän ainoaan lammashuoneeseen, sinnehän oli koonnut Juudean kansan tähteet samaan lammashuoneeseen. Tämä kokoaminen alkoi Helluntaipäivänä. Mutta hän on itse rakentanut tämän lammashuoneen, sen hän perusti siellä lukittujen ovien takana hänen omista opetuslapsistaan, hänen murehtimista opetuslapsista, hänen pelotetuista opetuslapsista, siellä hän perusti Kristuksen kirkon, josta aikaisemmin vähän mainitsin. Ja siitä sanoo, tästä seurakunnasta josta hän ennen oli sanonut ja luvannut, että tulen antamaan, hän sanoi Pietarille ja muille: ”Minä rakennan seurakuntani, minä tulen antamaan sille taivaan valtakunnan avaimen,” ja elävänä ylös nousseena siellä ensimmäisenä pääsiäispäivänä, jossa hän oli voiton voittajana oli murskannut käärmeen pään ja oli kuoleman voittanut ja otti vankeuden vangiksi. Siellä hän nyt saarnasi omille opetuslapsilleen: ”niin kuin Isä on minut lähettänyt, niin minä teidät lähetän”. Hän on ensiksi saarnannut rauhan heille. Hän antoi henkensä heidän päälle ja sanonut ”ottakaat Pyhä Henki. Niin kuin Isä minut lähetti niin minä lähetän teidät.” Hän on lähettänyt omat apostolinsa. Sen käskyn hän antoi pääsiäispäivänä, ja antoi heille myös sellaisen vallan, nimittäin nämä taivaan valtakunnan avaimet. Ei hän ole heittänyt niitä kansan mereen, ei hän ole riipustanut niitä lammashuoneen seinään ulkopuolelle, vaan se valta on annettu määrätulle ryhmälle. No, mille ryhmälle? Hänen omille apostoleilleen ja heidän seuraajilleen aina ajan loppuun asti. Se on Lutherin ymmärrys tästä asiasta, ja mitä koskee näiden väkevien avaimien käyttöön niin sekini on Lutherin ymmärrys, sen me mielellään tahdomme heille sanoa jotka tahtovat kuolleella Lutherin uskolla lyödä alas tätä kristillisyyttä, me tahdomme osoittaa mitä Luther on opettanut ja sanonut, jotka on tullut hänen omasta kynästänsä. Se ei kelpaa, että joku paljasjalkamunkki tai joku pelle asettuu eteen saarnaamaan anteeksi, vaan siihen tarvitaan asuvainen Pyhä Henki. Meillä on se vakuutus, silloin kun ne näkivät hänet elävänä, ja ilo oli niin suuri, että he eivät tuskin uskoneet onko hän todellakin noussut ylös. Siinä heillä oli autuaaksi tekeväinen usko Hänen ylösnousemisensa jälkeen. Niin täytyy kaikkien Laestadiolaisten tunnustaa sen tähden koska niin Laestadius opettaa, mutta meillä on myös se vakuutus että hänen täytyy johdattaa heidät myös taivaaseen astumisen puolelle ja antaa vielä sen viimeisen lupauksen jonka hän Helluntaipäivänä opetti, ei monta päivää tämän jälkeen: ”Niin teidät kastetaan Pyhästä Hengeltä” ja varma on kun kansa näki, että kaikki 12 ne oli puetetut sellaisella voimalla, että he näkivät tulen liekit heidän päänsä yllä ja kaikki kansa kuuli saarnattavan heidän omalla kielellään suoraan omaan sydämeen. Ja varma on, silloin ne olivat korkeudesta voimalla puetetut. Heillä ei ollut ainoastaan valta: nyt heillä oli myös voima käyttämään taivaan valtakunnan avaimia. Ja niin he saarnaavat voimallisesti, että ihmiset saivat pistoksen sydämeen. Pietari ja toiset apostolit, yhdessä hengessä ja yhdessä rakkaudessa he nuhtelivat kansaa vanhimman murhasta: ”Te olette ristiinnaulinnut kunnian Herran”. Kansan täytyi kysyä, me miehet ja veljet, mitä meidän tulee tehdä. Me uskomme myös niin paljon, että tämä Henki elää edelleenkin, se lepää edelleenkin pohjan maalla. Ja se on niin väkevä, että se voi tehdä pistoksen sydämiin myös meidänkin aikana. Mutta silloin kun apostolit ovat täydessä työssä, yhdellä opilla esittävät sen mitä Jeesus on esittänyt. Mutta jos kuuluu kaksi ääntä niin tulee aamen kiitos ja näkemiin, ja niin ottaa lakin ja menee. Mutta silloin kun sana ja miekka asetetaan rintaa vasten, silloin tulee murhe ihmissydämiin. Sellainen murhe joka valmistaa ihmissydämen armoa vastaanottamaan. Ja me odotamme vielä sellaista ihanaa aikaa, me uskomme niin, että tämä on viimeinen kristillisuus maan päällä. Ei tulevina aikoina tule parempaa kristillisyyttä. Me uskomme myös niin, että tämä on viimeinen etsikkoaika. Me emme voi käydä läpi kaikkia aikoja. Silloin kun tämä lammashuone on tullut niin näkyväiseksi ja ovi on edelleenkin verinen, ja on otettu sisälle kadonneet ja eksyneet lampaat, mutta me uskomme että me elämme nyt sellaista aikaa. Me uskomme niin yksinkertaisesti ja lapsellisesti minkä me nyt niin korkeasti tunnustamme kaikille ihmisille, että Jumala katsoi siihen aikaan, että hän herättäisi meille ateenaalaiset, nimittäin Lars Levi Laestadius joka oli varustettu mies, ei ainoastaan mitä koskee tietoa, ei ainoastaan koske ruumista, mutta hän oli kohdannut lapin tyttö Marian joka saattoi antaa sellaiset selitykset ja kertoa sellaisia kokemuksia jota hän ei ollut koskaan voinut oppia papin koulussa ja akatemioiden tai jossakin teologisessa tiedekunnassa jossakin pääkaupungissa. Ei voi kertoa sitä, koska ei itse ole sitä kokenut miten

hän oli tullut elävään uskoon. Pastori Brandellin kautta pääsi vapaaksi epäilystään. Sitä kerrotaan, että Laestadius kertoi usein tästä sen mitä hän sinä iltana sai Marialta oppia. Ja kun hän palasi takaisin kotiseurakuntaan, niin hänen saarnansa saivat korkeamman värin. Mutta hän ei ollut tottunut oikeaan lammasten huutoon, että johdattaa heitä sisälle oikeaan lammashuoneeseen. Hän ei johdattanut heitä kuolleeseen uskoon kuolleen uskon kirkkoon, että jatkaa nukkumista sen vanhan äidin sylissä. Ne ihmiset jotka heräsivät, niitä hän lohdutti jollakin sanalla. Mutta sellainen aika tuli, oli sellainen lapin vaimo jota ei voinut millään sanalla lohduttaa. Ehkä silloin Rakelin ääni kuului, että Raattaman täytyi antaa sellaiset lohdutuksen sanat: ”usko rakas lapsi, usko rakas poika ja usko rakas tytär: sinun syntisi on sinulle anteeksi annettu”. Ja kun hän otti siitä otteen, tämä yksinkertainen lapin vaimo, ensimmäinen armoitettu tänä etsikkoaikana. Ja ilo oli niin suuri että hän hyppäsi niin korkealle, että jalat ulottuivat Raattaman rinnan korkeudelle. Ja silloin oli myös valtava maanjäristys. Nyt alkoi maanalaiset vapisemaan, mutta Raattama, hän otti myös veljen mukaansa että yhdessä Laestadiusen kanssa tutkia näitä asioita.

44:46

Se oli Laestadius, Raattama ja parka-Heikki jotka yön tunteina kirjat avoimina he tutkivat tätä asiaa, miten taivaan valtakunnan avaimia tuli kansan keskuudessa käyttää. Ja Raamatun todistuksen avulla ja Lutherin ymmärryksellä, niin silloin otettiin esiin nämä taivaan valtakunnan avaimet käyttääkseen niitä murheellisille ihmisluille. Ja siitä ajasta alkaen näitä on käytetty, ja me ajatteleme ja uskomme niin, ne mitä nämä ensin syntyneet jäsenet tänä etsikkoaikana, se oli Laestadius, Raattama, parka-Heikki ja Joonas Purnu, ne oli tämän ajan ensiksi syntyneet jäsenet. Heidät johdatettiin myös sisälle esikoisten seurakuntaan joka nyt ilmaantui Laestadiusen aikana, mutta oli perustettu jo silloin Vapahtajalta. Yksi ja sama kirkko esiintyi, vaikka tietysti jotkut lapin ukot ja joku hullu pappi ja joku maanviljelijä Tornionlaaksosta. Ei ole kumma että Raattama kirjoittaa, että on nähnyt tämän kristillisyyden pienenä kuin sinapinsiemen. Niin se oli, niin yksinkertaista se oli lapinmaan erämaassa. Mutta Jumala on tehnyt suuria asioita alhaisen kautta. Miksi niin kaukana suurista kaupungeista? Miksi kaukana niistä korkeakouluista ja akatemioista? Miksi hän ei ottanut Uppsalasta joitakin teologeja? Ei, koska siellä on niin paljon käärmeitä, sanoo Laestadius. Mutta siellä tunturin juurella, siellä tähden loisteessa, se oli Jumalalle sovelias paikka missä vaimo sai olla aikansa. Ja niin on syntynyt niin monta lasta, niin monet vapaat Jumalan lapset heidän aikansa jälkeen. Millä tavoin ovat nämä hengelliset lapset syntyneet? Ei millään muulla tavalla kuin Yljän rakkauden kautta. Että hän, vaikka hän on yksinäinen, hän joka on kaikkien meidän äiti, se taivaallinen Jerusalem, hänellä on paljon enemmän lapsia kuin hänellä jolla on mies, koska se on perkeleen äiti, omavanhurskaus. Se synnyttää lain orjia. Mutta taivaan Jumala, hänellä on myös äiti täällä maan päällä, se on elävä kristillisyyden meidän aikanamme joka on edelleenkin synnyttävä seurakunta, ja joka on sotiva kirkko. Se on sellainen kirkko, että maailman ihmiset sanovat, että se on vain musta kappeli ja siellä on niin halveksittuja ihmisiä, siellä tapahtuu kaikenlaista. Se on sellainen kirkko ja seurakunta, jota jo niin paljon mustataan. Siksi kysyn teiltä nuoret ystävät: mikä on oikea kirkko, mikä on oikea seurakunta? Maailmassa on niin paljon kristillisyyttä, kuinka paljon tahansa. Se on melkein samalla lailla kuin naistenvaatekaupat: kun menee sinne sisälle ei voi kuin valita mikä muoti nyt on kyseessä. Jokainen voi valita. Siellä on niin monenlaisia vaatteita ja kristillisyyttä. Ja silloin tulee kysymys: mikä on oikea kristillisyyden? Se, joka valehtelee ja vainoaa, vai se, josta valehdellaan ja jota vainotaan. Ja me tiedämme tietysti, että paavi on maalannut Kristuksen kirkon verenpunaiseksi.

50:09

Mutta nämä kristityt veret, se on ollut kristillisyyden paras lannoite. Antakaa siis ne kaikkein parhaimmat piispat missä maassa tahansa kirjoittaa mitä tahansa ja missä lehdessä tahansa. Se on mahdotonta lyödä alas tätä kristillisyyttä. Kuinka paljon sontaa he heittäisikään meidän päälle, muista että pian voi se valkeus tulla yli. Oletko täällä Saulus, sinä joka vainoat Jeesusta silloin kun vainoat kristittyjä, ja valehtelet myös niin, että kuollut kirkko olisi kristittyjen äiti. Ei ole niin ajateltu, ei ole niin uskottu, vaan ne ovat väärät

määritelmät. Sellaiset ennusteet ovat olleet ennenkin. Tuollaiset (?) ennusteet ovat tänäkin päivänä, että Joonas Purnu, että hän jäi yksinään jonkun muutaman lappalaisen kanssa. Ja niin ne kirjoittavat nykyin lehdistöissä, että tämä elävä kristillisuus, että se katoaa pian teologioiden luetteloihin. Mutta se tulee olemaan elävänä. Kuule sinäkin kuka tahansa sinä olet, ilmoita se joka paikassa missä olet, että vielä on Siionin kaupunki siellä Siionin vuorella. Vielä on kaupunki täällä maan päällä, siellä soi edelleenkin rauhan kellot.

Heidät johdetaan tähän oikeaan lammashuoneeseen, mutta joka oven kautta sisälle menee, se on lammasten paimen; muut olivat varkaat ja ryövärit. Ne tahtovat muualta mennä sisälle ilman katumusta, ilman kääntymystä, ilman uudestisyntymistä. Ne tahtovat omaksua itselleen Jumalan armolupauksen ja myös ryöstää taivaan valtakunnan avaimet. Mutta heillä ei ole sellaisia avaimia joita voi nimittää taivaan valtakunnan avaimiksi. Mahdollisesti heillä on kirkon avaimet ja lukitsee ovet kristityiltä siksi koska me haukumme niin lujasti. No tehköön sen sitten, me emme odota muutakaan siltä puolelta, mutta ei tule taivaaseen kirkon avaimilla, ei myös rukoushuoneenkaan avaimilla; siihen tarvitaan taivaan valtakunnan avaimet. Hän ei ole niitä varkaille antanut. Mutta tässä on kirjoitettu: "sille oven vartija avaa ja lampaat kuulevat Hänen äänensä, ja omia lampaitansa kutsuu nimeltä ja vie heidät ulos". Jos hän vie elävän uskon kautta sisälle lammashuoneeseen, elävä usko Herraan Jeesukseen, se usko, se on se minkä Pyhä Henki antaa. Se on Pyhä Henki joka sytyttää uskon ihmisen sydämeen, niin kuin tässä on kirjoitettu, että oven vartija avaa ja lampaat kuulevat Hänen oppinsa, Kristuksen opin, nimittäin myös täydellisen Kristuksen opin. Ei ainoastaan sitä ihanaa evankeliumia, joka kuuluu epäileväisille ja katuvaisille, mutta tämä Kristuksen oppi kulkee niin läheltä, että se menee myös meidän sydämiimme. Hän sieltä kutsuu nimeltänsä. Äänellinen julistus tulee minua niin lähelle, alkaa lakaisemaan sinussa sinun sydäntäsi. Niin läheltä, että ihmettelee: onkohan joku sanonut saarnaajalle, joku on juorunnut. Hän puhuu minusta ja minun turmeluksesta. Hänhän paljastaa minun tiedot, minkälainen kotikristillisyyteni on. Kuinka usein riitelen vaimoni kanssa ja miten käsittelen lapsiani kovin käsin ja kuinka juoruan toisista kristityistä ystävästäni kotipaikalla. Varmasti joku on juorunnut saarnaajalle, kun hän jopa nimeltäkin puhuu. Tunnen sen siis henkilökohtaisesti. No ehkä joku on juorunnut. Se on joku pieni lintu, joka johdattaa puheen sellaiseen, ettei ainoastaan kuulija tule syntiseksi vaan myös saarnaaja itse tulee syntiseksi. Ja hän vie heidät ulos, hän vie heidät ulos pyhityksen tielle. Se kuuluu myös tähän armon järjestykseen. Jos tämä jätettäisiin pois, se viimeinen aste armonjärjestyksessä, joka käsittelee uskon hedelmiä, emme voi ajatella niin että nämä lampaat jotka ovat johdatettu lammashuoneeseen ja ovat lammashuoneessa - siis oikeassa Kristuksen seurakunnassa ja ovat uudestisyntyneitä kristittyjä, että hän johtaisi heidät ulos laista. Se on täysin mahdotonta. Nehän ovat jo sovinnon kautta, ne ovat uskoneet niin pitkälle, että hän siinä suurena sovintopäivänä on lain täyttänyt meidän edestämme. Siksi hän sanoo: "Se on täytetty." Ja vanhat ovat kirjoittaneet, ja vanhat ovat saarnanneet, että laki on täytetty ja Hän on kärsinyt synnin rangaistuksen. Olemme saaneet kaksinkertaisesti Herran kädestä kaikkien syntiemme tähden. Siksi me uskomme niin, että sellainen joka on nyt johdatettu pois laista, nimittäin pois Mooseksen ankarasta laista, missä on pitämisessä ja tekemisessä, on nyt viety toisen lain alle joka hallitsee lammashuoneessa Kristuksen valtakunnassa. Mooseksen laki on kirjoitettu kymmenin tuhansin, mutta Kristuksen laki on tämä käsky jonka hän itsekin sanoo. Vapahtaja sanoo opetuslapsilleen. Hän sanoo sen omille opetuslapsilleen: "Uuden käskyn anna minä teille, että rakastakaa toinen toistanne niin kuin minä olen teitä rakastanut."

58:27

Kuka meistä kykenee rakastaa kanssaveljiä ja –saria samalla tavalla kuin hän on meitä rakastanut? Meitä hallitaan siis sillä lailla. Me emme ole ilman lakia, vaan se koostuu anteeksiantamisesta ja rakastamisesta. Ja silloin se opettaa menemään tälle pyhityksen tielle myös etsimään menneitä syntikumppaneita, ja sopia menneiden riitaveljien kanssa.

"Ja kuin Hän omat lampaitensa päästää ulos käy Hän heidän edellensä, ja lampaat seuraavat Häntä, ja tuntevat Hänen äänensä". Varmasti olemme sen saaneet kokea, että Hän Henkensä kautta myös silläkin

tiellä, kun on kyse käydä ne aikaisemmat mutkat maailmassa ja menneet tapahtumat syntikumppaneiden kanssa. Hän on kulkenut edellä. Hän on valmistanut sen tien jota minun pitää kulkea. Sitä mitä eniten pelkäsin, voinkohan minä mennä sen ihmisen luo kertomaan että minä olen kristitty ja kristittynä tahdon myös anteeksi anoa, että olemme olleet yhdessä siellä ja siellä. Olemme yhdessä istuneet tietokoneen ääressä ja katsoneet huoramaisia filmejä, pois meidän vanhempien silmistä. Olemme salaisesti juoneet olutta siellä metsässä. Voi olla poika ja tyttö, ehkä salaisuudessa kulkeneet omia teitään ja siellä on perkele voittanut. Molemmille on tullut kiusaus liian suureksi ja silloin on tapahtunut se, joka kuuluu avioliittoon ja ei avioliiton ulkopuolelle. Muistakaa rakkaat ystävät, siellä voi tapahtua monet synnit, mutta niin on opetettu että asiat täytyy tuoda valkeuteen. Ei se riitä ainoastaan se, että poika ja tyttö pyytää toisiltaan anteeksi, koska molemmat ovat tähän saastaan osallistuneet, että he ovat yhdessä sängyssä maanneet, joka kuuluu avioliittoon, aviomiehen ja aviovaimon välille, vaan meidän tarvitsee puhua jonkun kolmannen kanssa joka ei ole siihen osallinen ja jolla on Pyhän Hengen voima. Sen tähden rakkaat ystävät Jumalan sana opettaa kaikista tällaisista asioista. Mutta sinä tulet näkemään kun uskot enemmän Jumalan sanaan, ja kun uskot enemmän julistusta Jumalan seurakunnasta, kuin se pelkuus joka sinulla on, tai mitä sielun vihollinen sisimmässäsi puhuu: en minä voi mennä sen ihmisen luokse, en uskalla korjata asioitani, en uskalla ilmiantaa niitä saarnajalle. Sanon sen ruman sanan että olen harrastanut itsetyydytystä. Tai ilmoittaa sen kolmannelle, riippumattomalle, niin minulla ei ole siihen voimaa. Minä painiskelen niin paljon ehtoolliskysymyksen kanssa. Sinulla on sellaiset neuvonantajat, uskolliset työntekijät. Sinä joka ihmettelet sinä rakas nuori, ja olet murehtinut jo pitkän aikaa ja asettanut itsellesi sen kysymyksen: miksi kristillisyydessä täytyy olla kaksi käsitystä siitä asiasta? Vieläkin löytyy lohdutusta ja turvaa kristillisyydestä. Vielä löytyy 70 sellaista palmupuuta joiden varjon alla voimme levätä ja saada lohdutusta.

01:03:29

”Mutta eivät he muukalaista seuraa, vaan pakenevat häntä, sillä eivät he tunne muukalaisen ääntä.”

Varmasti on runsaasti muukalaisen ääniä maailmassa. Mutta ajattelen, että tämä muukalaisen ääni on myös meidän sisällämme. Saarnaajat ovat tästä maininneet, kuinka tämä omavanhurskauden perkele on sellainen valkeuden enkeli, tai hän muuttaa itsensä valkeuden enkeliksi, vaikka hän on musta perkele. Hän on pääperkele. Hän on se joka on vaikein huomata. Jos vihollinen tulee karhuna tai leijonana ja sen lisäksi huutaa ”tule mukaamme ryypäämään, tule luokseni huorintekemään!” Ehkä kristittyjen valvova omatunto tuntee ja pakenee kauaksi siitä. Mutta jos hän kiemurtelee ajatuselämäni, ja jollakin tavoin etsien omaa kunniaa, omaa ansiota, omaa hyvyttä, minun omalta puoleltani, että minulla on ainakin ollut hyvä tarkoitus. Hän tulee nuoren, hän tulee vanhan luokse. Voin ilmiantaa syntini vasta silloin kun olen päässyt eroon siitä. Yritän puhdistaa ja pestä itseni, yritän saada puhtaat ajatukset, tahdon saada hyvän tahdon, ei sellainen kun nyt olen. Ja on tietysti syntejä. Mutta silloin tämä omanvanhurskauden perkele tulee: ”No eihän tuo nyt niin vaarallista ole. Voit odottaa sen asian kanssa. Sinulla oli kuitenkin aika hyvät tarkoitukset. Ei ollut tarkoitus, että niin kävi, että jouduit tähän syntiin.” Siinä tämä on juuri kätkeytynä, että minulla olisi joku hyvä puoli jonka tuoda esiin. Minulla ei ole niin suuri halu, että tulla suureksi syntiseksi. Ja erikoisesti jos se kaivelee minun kotielämäni, että henkilökohtaisesti tulen syntiseksi ja minut paljastetaan, kuinka paha minä olen. Ja silloin tulen välittömästi nostamaan esiin jotain hyvää: no sinähän tulet vanhasta kristitystä suvusta. Sinut on kastettu Jeesuksen nimeen, ja ehtoollisessa olet uudistanut kasteen liiton. Ja kristityt vanhemmat ovat sinut kasvattaneet. Ja isäsi oli vanha laestadiolaissaarnaaja. Ja niin olet vaeltanut kristillisyydessä 10, 20, 30, 40 vuotta, ja vanha ymmärtää myös vähän. Hän tulee niin monessa eri hahmossa. Ei ole aina niin helppo käsittää ja ymmärtää, että hän yrittää saada minut sille ladulle, että minulla olisi joku oma pieni ansio. Joku pieni suoja, esimerkiksi sana minun kotisaarnaajalta joka tietää tieni kaikkein parhaiten. Hän tietää myös luonteeni. Ja se tulee minua niin lähelle. Silloin voi vanha aatami herätä. Se on oman vanhurskauden perkele joka ottaa apu-perkeleitä - ne ovat hänen palveluksessaan - saadakseen jotakin ansiota. Ja sitten suuttuu, tai yrittää levittää toisille, no ei meidän tarvitse niin tarkkaan

kuunnella mitä hän sanoo. Ja jos hänen nimensä nyt sattumalta ääneen, julkisesti, mainitaan, niin pitää sen aika epämiellyttävänä, koska minulla on sarvi kyljessäni tuota veljeä tai saarnaajaa kohden, koska hän on paljastanut Oddin sellaisena kuin hän on. Ja minä tarkoitan: hän on paljastanut Oddille, kuinka Odd on. Minä yritän sisimmässäni löytää itselleni jotain suojaa. Se on kristillisyyden korkea arvoitus, se on se suuri uskon salaisuus, mitä se merkitsee, että uskoa syntisenä. Kyllä perkele sallii että uskoisimme enkeleinä. No mihin minä silloin Vapahtajaa tarvitsen, että kaikki autuuteni, kaikki vanhurskauteni, siis kaikki vanhurskauteni Jumalan edessä - se on ainoastaan Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan pojassa.

01:09:28

Aloitin sanomalla: "Ihminen on paha, Jumala on hyvä." Kun puhutaan ihmisen synnistä ja Jumalan suuresta armosta suuria syntisiä kohtaan ilman omaa ansiota, ilman omia hyviä puolia, ilman omia hyviä lahjoja, että tulen täysin köyhäksi. Jos tunnen itseni olevan niin perkeleen kaltainen, niin olet lähempänä autuutta silloin kuin uskoit. Kuule rakas ihmislapsi: ehkä sinä tulevana yönä pelkääät putoavasi helvettiin. Usko nyt tänä hetkenä, että olet täysin lähetetty taivaaseen. Sinä olet keskellä lapsilaumaa. Se on sinulle niin kuin taivas. Se on että rohkenee uskomaan niin syntisenä, niin heikkona, niin likaisena, niin pakanan kaltaisena kuin on: usko, että olen Jumalan lapsi, päinvastoin mitä tunnet, päinvastoin mitä vieras ääni sanoo, ja myös tunnustaa vaikka olen syntinen, niin olen Jumalan lapsi Jeesuksen ansion kautta. Ainoastaan Hänen ansion kautta minä olen se mitä olen. Tahdon olla Jumalan lapsena toisten Jumalan lasten parissa. Siksi me saarnaamme vieläkin sellaisille, jotka vaeltavat täällä maan päällä kuka sinä oletkaan, mikä kieli sinulla onkaan, mikä ihonvärin sinulla onkaan: anna itsesi tulla sovitetuksi taivaan Jumalan kanssa. Tämä sovintovirka on meille luetettu. Se on meille luetettu ja me tahdomme vieläkin saarnata sovintoa. Niin pitkään että se ulottuu myös veljiin. Antakaa itsenne tulla sovitetuksi. Uskon vieläkin niin kuin Johannes Kastaja, hän joka ennusti Vapahtajasta, että hänen viskin on vielä hänen kädessänsä ja hän tahtoo korjata riihensä. Hän tulee korjaamaan riihensä. Vehnän hän kokoaa latoonsa, mutta alkiot heitetään iankaikkiseen tuleen. Meidän tulee huomioida tämä Johannes Kastajan ennustus, että hän on myös tullut. Hän on vieläkin toimessa. Se viskin on edelleenkin hänen kädessänsä. Se oli myös niin, kuuluu te jotka olette nuorempia. Kun koottiin suurelta vehnäpellolta, niin ne viedään riiheen, ja siihen tarvitaan myös työväkeä. Ei työ ole siinä valmis, että on pellot korjatut, vaan ne täytyy koota riiheen. Ja silloin täytyy erottaa ne vehnänjyvät pois alkioista ja vääristä jyvästä. Ja silloin oli sellainen tottumus todellisuudessa, että oli sellainen paikka, että siihen riiheen puhalsi sisälle, ja silloin oli viskin joka vieläkin on käytössä, eikä se ole mikään pieni lusikka: se on Hänen viskimensä. Ja kun hän heittää niin se on tuuli joka eroittaa. Että ne alkiot putoavat heittäjän jalkojen juureen. Alkiokasa ja väärät jyvät kokoontuvat siihen, mutta ne puhtaat vehnänjyvät, ne menevät tuulen lävitse. Ne kokoontuvat nurkkaan nimittäin ne puhtaat vehnänjyvät. Ja ajattelen että se on Jeesus Kristus joka vieläkin tekee tätä työtä. Johanneshan sanoo, että korjaa hänen riihensä. Ja uskon, että se tapahtuu myös silloin, kun käyttää tätä viskintä, joka Hänen suuri sovintonsa. Kun tästä suuresta sovinnosta saarnataan "antakaa itsenne sovittaa, sovittakaa itsenne taivaan Jumalan kanssa".

01:14:53

Sen sovinnon virka on meille luetettu ja te veljet, jotka vieläkin taistelette sitä vastaan, ja tahdotte eriseuraa rakentaa meidän aikanamme, me saarnaamme vieläkin teille "antakaa itsenne tulla sovitetuksi yhteen ajatukseen ja yhteen käsitykseen, että Kristuksen morsian, silloin kun Hän tulee, että on yksi Kristuksen morsian kaikissa Pohjoismaissa yhdessä Pohjois-Amerikan kanssa. Sen tähden rakkaat ystävät me saarnaamme edelleenkin sovintoveren voimasta. Antakaa itsenne sovittaa. Ne jotka eivät taivu tämän sovintosaarnan alle, joka vielä Hänen verensä voimalla saarnataan, ne ovat niin kuin alkiot, ne seuraavat maailman tuulten mukana. Ne seuraavat kaikenlaisia teologisia tuulia. Ne hakevat myös neuvoja Jerusalemin oppineilta ja hylkäävät Lapinmaan akatemian. Mutta he seuraava myös tuulen mukana. He eivät tahdo kantaa Kristuksen ristiä ja sitä pilkkaa joka seuraa, että seuraa tätä halveksittua nasaretilaista. Häntähän kutsuttiin kansan pahentajaksi, että hän esitti väärää oppia. Hän tahtoi repiä alas Mooseksen lain

ja isän säännöt. Hän sanoi, että hän tulee repimään temppelein alas. Samalla tavalla meitä syytetään meidän aikanamme. Me emme ole koskaan saarnanneet kirkkoa vastaan, nimittäin Kristuksen kirkkoa ja temppeleitä. Emme ole koskaan saarnanneet pappetta vastaan. Nimittäin se kuninkaallinen pappeus, joka on pyhissä vaatteissa, jotka kantavat pyhiä astioita. Ne ovat puettut Kristuksen vanhurskaudella. Se on se yleinen pappeus, joista on valittu sellaisia, että voidaan suorittaa ehtoollinen myös omissa rukoushuoneissamme. Siihen Luther vastaa jo Vähäkatekismuksessa, että se on annettu Jeesuksen opetuslapsille keitä hän on totisesti läsnä. Jeesus Kristus on läsnä siinä yhteydessä viinissä ja leivässä. Siksi me uskomme myös niin, että myös maallikot voivat sen suorittaa. Joka oli myös Lutherin neuvo böömiläisille veljille, että sen saattoi myös talon isäntä tehdä sinä aikana. Silloin kun paavin papit oli kaikki ryöstänyt. Kaikki tiethän johtaa Roomaan aina meidän aikaamme asti. Senhän pappeus kirjoittaa jo heidän esipuheessaan. Silloin he tekevät myös Porvoon sopimuksia. Siinä on se tarkoituksena, että yhdistää kaikki kirkot. Niin kuin vanha Gunnar sanoi aikoinansa: ”Jos ottaa kaksi märkää hanskaa ja lyö ne yhteen, ei se siitä sen kuivemmaksi tule. Ei se tule sen elävämmäksi siinä.” Sen tähden koska sen takana on väärät henget. Käännä se paperi niin saat nähdä. Yritä lukea toisilla silmälasilla kuin niillä teologisilla lasilla, niin saat nähdä mitä takasivuun on kirjoitettu. Senhän he sanovat myös itsekin. Siellä on sellaiset kysienraapimukset, jotka ovat tulleet perkeleen kysistä. Meidän tulee olla niin kauhistuneita tästä ekumenian hengestä. Se ei ole totinen sovinto kun sitä ei saarnata sovintoveren voimalla. Että valmistaa sellaisen eläimen, sellaisen Raamattua vastaan olevan eläimen, eläimen josta myös vanha Gunnar mainitsi. Jos te nyt kaikki ajattelette tässä, että se ekumenian eläin tulee. Siinä on seitsemän ruumista ja siinä on yksi pää: Kristus. Jos me todellisuuksessa näkisimme jotain sellaista, niin me kaikki kauhistuisimme ”mitä tämä on?” Mutta jos näet sen hengen silmilläsi, mitkä vaarat ne on viimeisinä aikoina. Kuinka tämä eläin viimeisinä aikoina tulee myös eloon, vaikka se sai kuolinhaavan Lutherin aikana. Sen tähden rakkaat ystävät, te jotka vielä seisotte totuutta vastaan. Me tahdomme totuudessa tehdä työtä, ja rakentaa rakkautta. Siksi me sanomme: ”sovittakaa itsenne”. Että vielä sellaiset sovinnot tapahtuisi, että kaikki sydämet sulautuisivat yhteen. Mutta se ei tapahdu ihmisen voimalla, vaan se tapahtuu sovintoveren voimalla. Sen tähden tekin nuoret ystävät, ja te vapisevat karitsat: teidän ei tarvitse pelätä. Hän vie ne tiineet lampaat hitaasti eteenpäin. Ja karitsat hän tahtoo koota syliinsä. Kuulkaa tekin monet nuoret kristityt: te olette niin kuin karitsat, jotka ovat meidän Vapahtajallemme kaikkein rakkaimpia. Hän tahtoo erikoisella tavalla ottaa teidät syliinsä. Perkele se vihollinen, se on hän joka tahtoo pelotella. Mutta jos me pakennemme Vapahtajaamme, meidän autuaaksi tekevää, seuraamme Herraa Jeesusta Kristusta, silloin meillä on suoja ja meillä on turva. Monet tahtovat tietysti Jeesusta Kristusta seurata, mutta ei se ole vain sanoa niin. Se on, että seurata Hänen oppiaan. Kristuksen ja apostolien oppia, joka meidän aikanamme Jumalan seurakunnassa saarnataan. Siinä on meidän turvamme. Kuulkaa rakkaat ystävät, sinä joka olet levoton ajasta, sinä joka olet levoton tulevaisuudesta, mitä tulevaisuudessa tulee tapahtumaan. Mitä tapahtuu kun palaan kotiin? Sinä olet niin kuin vapiseva lehti. Sinun ei tarvitse pelätä. Israelin Jumala elää. Jos uskot väkevään Jumalaan, sinulla on väkevä Jumala. Jos uskot heikkoon Jumalaan, sinulla on heikko Jumala. Ja Kristuksen rakkauden tuli, se on paljon voimakkaampi kuin kaikki helvetin tulet.

01:23:38

Vaikka tuntuu, että kaikkialla sytytetään sellaiset tulet, mutta meillä on vielä pieni tuli keskellämme. Mutta silloin kun henki siihen puhaltaa, niin silloin yksittäinen vaeltaja saa tuntea, että tämä tuli on paljon voimakkaampi kuin perkeleen tuli. Se tuli ei ole sekoitettu vierailuilla, vaan se on lähtenyt Hänen rakkauden sydäimestä. Hänhän sanoo itse: ”Minä olen tullut maan päälle tulta sytyttämään, ja olen tullut tänne kasteen läpi käymään.” Voi kuinka mielelläni haluaisin, että se tuli jo palaisi. Mutta se paloi voimakkaasti Getsemanen yrttitarhassa. Ja silloin kun hän riippui kirouksen puulla, silloin hän oli kaikkein suloisin taivaan Isän edessä. Mutta olen kysynyt itseltäni monta kertaa: ”Mikä on se kylmä suo kristillisyyden ulkopuolella?” Mikä se on se kylmä sumu, joka nousee siitä kylmästä suosta? Kuulkaa Sebaotin sotamiehet! Nostakaa vielä sitä miekkaa. Ja menkää kaikkea vihollisen hyökkäystä vastaan. Ne

veljet jotka ovat tässä ympärillä, he ovat yhdessä hengessä ja yhdessä rakkaudessa. Mutta te menette nyt kotipaikkakunnille, menette kotimaihinne, ehkä siellä on joku kylmä suo mistä nousee niin kylmä sumu. Mutta nosta miekkaa, veli, ja sodi sen suuren Gideonin puolesta, Hän on antava suuren voiton Israelille. Ja pian on se aika läsnä, että hän heittää viskimeltään. Että tulee sellainen puhdistuksen aika, koska rauhaisina aikoina niin monet kevyet jyvät ovat seuranneet mukana. Se on Herralla, joka tämä on kädesssä. Mutta se on tämän sovinnon kautta, ja tämän sovintosaarnan kautta, kun sellaiset sydämet vielä ilmaantuu. Usko sen tähden sinä epäileväinen sielu tänä iltana, sinä joka ajattelet ”minä en ole mikään kristitty, olen aivan niin kuin perkeleen seuraaja. Rinnassani on niin paljon pahuutta”. Usko nyt päinvastoin. Usko että olet Jumalan lapsi. Hän on tullut juuri suurten syntisten tähden. Hänhän rakastaa suuria syntisiä, he jotka tuntee oman syntisyytensä. Ja ajattele nyt rakas nuori ystävä, kun Hän tulee evankeliuminsa kanssa sinulle, Hän meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme. Hän joka on meidän vanhurskaudemme, ainoa vanhurskaudemme Jumalan edessä. Hän tahtoo yksinään puhdistaa sinun sydämesi. Ei hän halua että sinä sen tekisit. Hänellä on mukanaan Hänen sovintoverensä. Ja silloin kun uskot tämän evankeliumin, ja omaksut sen itsellesi, silloin saat kuulla että Kristuksen veri, ja tuntee myös tästä Jeesuksen verestä, joka on tämä priiskoitusveri, ja joka on esikoisten seurakunnassa. Jeesuksen veressä on vieläkin voimaa. Ja se puhuu toista kuin Abelin veri. Abelin veri huutaa kosta, niin kuin Laestadius sanoo. Mutta Jeesuksen veri saarnaa rauhaa kaikille niille, jotka kantaa rauhattomuutta sydämessä ja omassatunnossa. Usko nyt tänä iltana kaikki synnit, kaikki viat, viimeiset epäilykset: ne ovat iankaikkisesti anteeksiannettuja Herran Jeesuksen pyhässä nimessä ja hänen lämpimässä ja ulosvuotaneessa sovintoveressä. Se on upotettu niin syvään mereen, siihen suureen lasimereen, se on pohjaton. Ja se on tuleen sekoitettu, ja Jeesuksen veri on tämä lasimeri. Sen tähden usko rakas ystävä, että sinä olet autuas ja onnellinen. Veisaa sen tähden Mooseksen ja karitsan virsiä. Nimittäin, että Mooseksen laki on täytetty ja sovintoveri on vuotanut maksuksi meidän synneistämme. Olemme kaikkein onnellisimmat ihmiset, jotka vaellamme tämän maan päällä. Julistakaa Hänen pyhää nimeään rakkaat nuoret, te jotka olette niin kuin kukkaset Saronin laaksossa. Te olette niin punaisia ja valkoisia. Nimittäin punaiset syntienne tähden, mutta valkoisia Vapahtajan viattomuuden tähden. Usko, että olet onnellinen, usko että olet autuas. Hän tulee johdattamaan sinua rauhan majoihin koko tämän suuren nuorten lauman. Hän on katsonut sen hyväksi, että antaa tälle lapsilaumalle valtakunnan perityksi. Kuulkaa tekin rakkaat ystävät, se päivä, se aamu tulee, kun saamme nähdän sen mihin me täällä olemme uskoneet. Kiittäkää ja ylistäkää taivaan Jumalaa. Hänelle kuuluu kaikki kunnia. Heittäkäämme kruunumme istuimen eteen. Hänelle kuuluu ainoastaan kunnia.